

Nikdy za štěnětem po přivolání neběhejte!

Working testy retrívrů krok za krokem 4. díl

Retrívři jsou psi, kteří se cvičí velmi snadno. Jsou vysoce inteligentní a vyznačují se vrozenou touhou vyhovět svému pánovi a být mu užitečným partnerem. Pouze v tomto vztahu k člověku se cítí být úplně šťastní.

Nejdůležitější, co musíte svého psa naučit, je přicházení na povel. Pokud bude tento povel bezpečně ovládat, nebudete se muset bát nechat ho proběhnout na volno, a co víc: vytvoříte solidní základ pro další výcvik.

Pamatujte!

Nikdy nenechávejte své štěně hrát si s ostatními psy, pokud ho máte na vodítku. Hrozí nebezpečí zranění a hlavně se štěně bude cítit s vámi na druhém konci vodítka silnější, a mohlo by si tedy více „dovolovat“ i na starší psy, na které by si na volno vůbec netrouflo.

Povel „Ke mně!“

S nácivkem tohoto povelu začněte ihned, jakmile si štěně přivezete domů. Nejjednodušší je začít ho učit při krmení. Připravte štěněti jídlo tak, aby to nezpозorovalo, pak zachrastíte miskou, zavolejte ho jménem a dejte povel „Ke mně!“ Štěně však nesmí být v té chvíli rozptýleno, nesmí spát ani si hrát. Jakmile radostně přijde, pochvalte ho a dejte mu misku s jídlem, aby se pozitivně utvrzovalo. Tento povel používejte také ve chvílích, když vám štěně bude nablízku a podívá se na vás. Jakmile přiběhne, odměňte ho pamlskem. Pokud na vás pejsek nezareaguje ihned, otočte se a běžte na úplně opačnou

stranu. To zaručí, že se jeho pozornost upře na vás a pravděpodobně vás bude následovat. Jakmile se tak stane, zastavte se, dřepněte si a upažte ruce. Tím se zmenšíte a na psa nebudete působit tak dominantně. Štěně opět pochvalte a odměňte pamlskem. Potom mu zase dejte volno a nechte ho, aby si hrálo.

Po pár dnech bude mít štěně spojeno jídlo s povelu „Ke mně!“ a vy k němu můžete přidat píšťalku - dvojí krátké zapískání. Štěně na píšťalku zpozorní a rychle si zvykne na spojení dvojího hvizdu a povelu pro přicházení. S přibývajícím jistotou při přivolání můžete štěně volat i ve chvílích, kdy je mírně rušeno. Nesmí to však být

rozrušení příliš velké, tím byste mu dali šanci neuposlechnout povel a štěně by z toho vyrozumělo, že je možné poslechnout jen občas. Dbejte také na to, aby se pes vrátil přímo k vám bez různých zastávek. Pokud se cestou někde „zapomene“, snadná pomoc: opět se otočte se a vydejte se na opačnou stranu. Můžete se také štěněti „ztratit“, třeba tak, že se mu schováte za strom. Štěně má v sobě hluboko zakořeněno následování ostatních a strach z toho, aby se neztratilo. Nejlepší doba, kdy by se štěně mělo naučit přicházet na povel, je zhruba do 16 týdnů. Potom pomalu ztrácí pud přirozeného následování a mladý pes se stává výrazně samostatnějším, což výcvik rozhodně neusnadňuje.

Povel „Sedni!“

S nácivkem tohoto povelu můžete začít, jakmile se u vás štěně zabydlí. Nejjednodušší je vyslovit povel ve chvíli, kdy si štěně samo sedá, a za toto počínání ho pochválit. Štěně si postupně spojí své chování s povelu pro usednutí. Štěně však můžete k usednutí také aktivně

Nácivk přivolání

povzbuzovat. Vezměte si tak, aby to pes dobře viděl, do pravé ruky pamlsků, klekněte si a pohybujte pamlskem pomalu dozadu nad hlavou psa. Pes se bude snažit pamlskem očima sledovat

Štěně v sobě má zakořeněné následování ostatních členů „smečky“

a tím se posadí. Přitom vyslovte jméno psa a povel. Můžete si také pomoci druhou rukou tak, že psa uchopíte na bedrech a zatlačíte směrem k zemi. Jakmile pes rozumí povelu „Sedni!“, můžete začít zavádět signál píšťalkou. Dejte nejprve povel píšťalkou

Pamatujte!

- Nikdy za štěnětem po přivolání neběhejte! Štěně by si to vyložilo tak, že si s ním odměnou za jeho neposlušnost hraje.
- Neukončujte cvik přivolání pokaždé stejně a už vůbec ne vždy tím, že psa upoutáte na vodítko nebo mu vezmete něco z tlamy. Různě kombinujte – jednou ho pošlete si zase hrát, podruhé ho vezměte na vodítko, jindy mu dejte misku s jídlem. Hlavně se vyvarujte stereotypu!

a potom použijte verbální povel. Váš pes se musí naučit usedat na povel za každé situace. Zkoušejte to i za rušivých situací (pokud

někdo prochází kolem), a také na různém povrchu (rohožka, poklop na kanálu, mělká louže...).

Chůze na vodítku

V dnešní době číhá na psa všude spousta nebezpečí a chůze na vodítku je v některých případech nezbytná. Nezkoušejte vodit ani toho nejposlušnějšího psa na volno například na okraji rušných silnic. Vždyť pes je jen zvíře a snadno může udělat chybu. Začněte štěně co nejdříve zvykat na obojek a vodítko a snažte se, aby si k nim vytvořilo pozitivní vztah. Začněte s měkkým nylonovým obojkem, nasaďte ho štěněti a hrajte si s ním, aby zapomnělo na neznámou věc, kterou má kolem krku. Za pár dní si štěně zvykne a to je ta správná doba začít s vodítkem. Na začátku stačí minutka na vodítku, hrajte si se štěnětem a snažte se, aby se vodítko nenapínalo. Jakmile štěně vodítko akceptuje, začněte používat povel zákazu

při kousání do vodítka. Štěňátko si posadte u svojí levé nohy, oslovte ho jménem nebo si plácněte levou rukou na vnější stranu stehna, čímž upoutáte jeho pozornost, a dejte povel „K noze!“ Ukažte mu nějaký pamlskek. Pro začátek bude stačit, když štěně poběží chvíli vedle vaší nohy za pamlskem. Pochvalte ho, pokud to dělalo dobře, dejte mu volno a nechte ho pohrát si. Po pár dnech bude štěně bez problémů chodit minimálně několik metrů s vámi. Nezapomínejte, že stále to pro ně musí být radostná hra. Chůze u nohy bez jakékoliv chybičky prozatím není žádoucí. Časem bude štěně v chůzi u nohy stále jistější a také ho budete moci začít vodit na delší vzdálenosti. Nezapomínejte, že vodítko

musí být neustále prověšené! Nikdy ho nepoužívejte k tomu, že si psa budete přitahovat. Platí pravidlo, že když vy zatáhnete, zatáhne

štěně ještě víc a naučí se, že tahat je v pořádku. Jakmile se štěně pokusí táhnout, pokoušejte se ho vrátit k noze pomocí pamlsků nebo se zastavte a rozejděte se zase, až když bude vodítko prověšené. A hlavně: nezapomínejte štěně chválit, kdykoliv se vrátí správně k noze (přední tlapky psa budou v linii s vašimi koleny), a v této chvíli zopakujte povel. Jakmile pes zvládne základní chůzi, začněte úlohy komplikovat. Občas změňte tempo nebo směr chůze. Zkoušejte reagovat opačně než váš pes - má-li snahu jít doprava, běžte doleva, má-li snahu zůstat vzadu, zrychlete.

Tip

Bude-li váš pes mít snahu uhýbat do strany, najděte si cestu kolem plotu (plot bude po vaší levé ruce) a voďte psa podél plotu.

Iva Sieberová

www.retriever-sport.cz